

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน รับฟังพ่อผู้เดียวเท่านั้น แล้วถ่ายทอดสิ่งที่ท่านพูดแก่ผู้อื่น

คำถาม: ความเข้าใจใดที่พ่อได้ให้แก่ลูกๆ ซึ่งลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่น?

คำตอบ: บาบาก็ให้ความเข้าใจแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณว่าลูกทั้งหมดคือพี่น้อง(brothers) ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว ลูกต้องบอกประเด็นเดียวกันนี้แก่ทุกคน เพราะลูกต้องให้ประโยชน์แก่พี่น้องทั้งหมดของลูกทั่วโลก ลูกผู้เดียวเท่านั้นคือเครื่องมือสำหรับงานรับใช้

โอมชานติ โดยทั่วไปแล้ว เหตุใดลูกจึงพูดคำว่า “โอมชานติ”? นี่คือการให้คำแนะนำตัวของลูก ดวงวิญญาณจะให้คำแนะนำตัวของเขาเอง เป็นดวงวิญญาณที่สนทนาร่างกายของเขา ร่างกายที่ไม่มีดวงวิญญาณก็ไม่สามารถทำอะไรได้ ดังนั้นดวงวิญญาณจึงแนะนำตนเอง: ฉันคือดวงวิญญาณ ฉันคือลูกของพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าดวงวิญญาณนั้นคือดวงวิญญาณสูงสุด ได้มีการอธิบายสิ่งต่างๆ เหล่านี้ให้แก่ลูกๆ ในเวลานี้ บาบาก็จะพูดว่า: “ ลูก ลูก ” ใช่หรือไม่? พ่อทางจิตพูดว่า: โอ้ ลูกๆ ทางจิต! ลูกเข้าใจด้วยอวัยวะทางร่างกายของลูก พ่ออธิบายว่า: ก่อนอื่นมีความรู้และแล้วก็มีบักดี ไม่ใช่ว่าบักดีมาก่อนและแล้วจึงมีความรู้ ก่อนอื่นเป็นความรู้, กลางวันและแล้วก็เย็นบักดี, กลางคืน ดังนั้นเมื่อใดที่กลางวันได้เริ่มขึ้นอีกครั้ง? เมื่อมีความวางเฉยในบักดี เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกว่ามีญาณและวิญญาณ (มีความเยียบสงบ) เวลานั้นลูกกำลังศึกษาความรู้และแล้วลูกก็ได้รับผลรางวัลของความรู้ในยุคทองและยุคเงิน บาบาก็ให้ความรู้แก่ลูกในเวลานี้ และแล้วในยุคทองลูกก็ได้รับผลรางวัลของการศึกษาเล่าเรียนสิ่งนั้น นี่คือนั่นสิ่งที่จะต้องเข้าใจ ในเวลานี้พ่อกำลังให้ความรู้แก่ลูก ลูกรู้ว่าลูกจะไปอยู่เหนือญาณเข้าสู่ญาณ (ความเยียบสงบ), บ้านของลูก, ดินแดนแห่งความเยียบสงบ นั้นไม่เรียกว่าเป็นญาณหรือบักดี สิ่งนั้นเรียกว่าญาณ ลูกจะไปอยู่เหนือญาณ, ดินแดนแห่งความเยียบสงบ ลูกต้องเก็บความรู้ทั้งหมดนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก พ่อได้ให้ความรู้แก่ลูกสำหรับสถานที่ใด? ท่านให้ความรู้แก่ลูกเพื่อโลกใหม่ในอนาคต ก่อนที่ลูกจะไปสู่โลกใหม่ ก่อนอื่นลูกจะไปยังบ้านของลูก ลูกต้องไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้นซึ่งลูกๆ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ อย่างแน่นอนที่ลูกจะไปที่นั่น เพียงลูกเท่านั้นที่รับฟังประเด็นใหม่ๆ เหล่านี้ที่ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจ ลูกๆ ดวงวิญญาณเข้าใจว่าลูกคือลูกๆ ทางจิตของพ่อทางจิต ลูกๆ ทางจิตนั้นจำเป็นต้องมีพ่อทางจิตอย่างแน่นอน มีพ่อทางจิตและลูกๆ ทางจิต ลูกๆ ทางจิตมีพ่อทางจิตผู้เดียวเท่านั้น ท่านมาและให้ความรู้แก่ลูก ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกแล้วด้วยเช่นกันว่าพ่อมาอย่างไร พ่อพูดว่า: พ่อเองก็ต้องรับการคำจูนของธรรมชาติ เวลานั้นลูกต้องรับฟังเพียงพ่อเท่านั้น อย่าได้รับฟังใครอื่นนอกจากพ่อ ลูกๆ รับฟังแล้วจึงถ่ายทอดสิ่งนั้นแก่พี่น้องของลูก อย่างแน่นอนที่ลูกต้องถ่ายทอดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อเพราะท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ สติปัญญาก็ไปที่นั่น เมื่อมีการอธิบายความรู้ให้แก่ลูกๆ ลูกก็สามารถที่จะเข้าใจ ก่อนหน้านั้นลูกไม่เข้าใจสิ่งใด ในหนทางบักดี เพราะลูกๆ ไม่มีความเข้าใจว่าอะไรได้เกิดขึ้นเมื่ออู่ลับของมายาข่มลูกไว้? ลูกนั้นได้กลายเป็นผู้ที่สับสนอย่างยิ่ง! ลูกนั้นได้กลายเป็นอะไรเมื่อลูกได้ดื่มเหล้า? เหล่านั้นก็กระจ่ายความสับสนไปมากยิ่งขึ้น เวลานั้นได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกเคยประกาศสิทธิ์นั้นจนจรแล้วจนจรเล่า ดังนั้นลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน มีค่ายก่อกองคุณธรรมที่สูงส่งของกฤษณะอย่างมากมาย ผู้เป็นนายของดินแดนสุชาวดีนั้นหวานชื่นอย่างยิ่ง! ลูกจะไม่พูดว่าเป็นราชวงศ์ของกฤษณะ ราชวงศ์นั้นก็จะกล่าวได้ว่าเป็นราชวงศ์ของวิष्ณู ซึ่งหมายถึงราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ เวลานั้นลูกรู้ว่าเพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถก่อตั้งราชวงศ์ของอาณาจักรยุคทอง ถึงแม้ว่าไม่มีรูปภาพเหล่านั้นอยู่ ลูกก็ยังคงอธิบายสิ่งนี้ได้ มีการสร้างวัดมากมายขึ้น ผู้ที่มีความรู้ก็วิ่งไปเพื่อที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นและเพื่อทำให้พวกเขาตัดเทียมกับตนเอง ตรวจสอบตนเองและถามว่า: ฉันได้ให้ความรู้แก่ผู้คนมากเพียงไร? บ้างก็ถูกยิงด้วยลูกธนูของความรู้ได้อย่างเร็วมาก บิซมปิตาเม ฯลฯ ก็ได้กล่าวว่า: ฉันถูกยิงด้วยลูกธนูของกุมารี เหล่านี้ทั้งหมดคือกุมารและกุมารีที่บริสุทธิ์ นั่นคือพวกเขาคือลูกๆ ลูกทั้งหมดคือลูกๆ ดังนั้นลูกพูดว่าลูกคือพี่น้องหญิงชาย, ลูกๆ ของบราห์มา นี่คือการสัมพันธ์ที่บริสุทธิ์ ลูกคือบุตรบุญธรรม พ่อได้นำลูกมาเลี้ยงดู ชีพบาบาได้นำลูกมาเลี้ยงดูลูกผ่านประชาธิปไตยบราห์มา ในความเป็นจริงลูกไม่ควรใช้คำว่า “บุตรบุญธรรม” ถึงอย่างไรลูกก็คือลูกๆ ของชีพบาบา ทุกคนนั้นก็เรียกหาพ่อ: ชีพบาบา ได้โปรดมา! อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้มีความเข้าใจ ดวงวิญญาณทั้งหมดได้นำร่างกายมาใช้และเล่นบทบาทของตน ดังนั้นชีพบาบาเองก็เล่นบทบาทของท่านด้วยร่างกายอย่างแน่นอน ถ้าชีพบาบาไม่ได้เล่นบทบาท ท่านก็จะไม่มีประโยชน์ใดๆ ท่านนั้นก็จะมีคุณค่าใดเลย ท่านมีคุณค่าเมื่อท่านได้ทำให้ทั้งโลกได้มาซึ่งชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลส เหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องสรรเสริญท่านในหนทางบักดี เมื่อพวกเขาได้มาซึ่งชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลส ก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องจดจำพ่อ พวกเขาเพียงแค่พูดถึงพระเจ้า, ผู้เป็นพ่อเท่านั้น แต่พระเจ้าผู้เป็นครู หายไป พวกเขาได้เพียงแค่พูดสิ่งนั้นเท่านั้นที่ว่าพวกเขาพูดว่าพ่อสูงสุดคือผู้เดียวที่

ชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ พวกเขาไม่แม้กระทั่งจะพูดว่าท่านคือผู้เดียวที่ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลส ถึงแม้ว่าจะมีการจดจำกันว่าผู้
 ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลสสำหรับทั้งหมดคือหนึ่งเดียว พวกเขา ก็พูดสิ่งนี้โดยไม่เข้าใจความหมาย ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ถูกพูดใน
 เวลาที่มีความหมาย ลูกเข้าใจว่าบัดนี้หรือกลางคืนนั้นแยกห่างจากความรู้หรือกลางวัน มีเวลาสำหรับกลางวันและเวลาสำหรับ
 กลางคืน ประเด็นเหล่านี้ไม่มีขีดจำกัด ลูก ๆ ได้รับความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว ครั้งหนึ่งของวงจรที่เป็นกลางวันและอีกครั้งหนึ่งของ
 วงจรที่เป็นกลางคืน พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อเปลี่ยนกลางคืนเป็นกลางวัน ลูกรู้ว่าเป็นอาณาจักรของราวันถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและม
 ความทุกข์หลายต่อหลายประเภทในสิ่งนั้น และแล้วพ่อก็มาและก่อตั้งโลกใหม่ซึ่งลูกจะมีแต่ความสุขเท่านั้น มีคนกล่าวว่านี่คือ
 การละเล่นที่มีความสุขและความทุกข์ ความสุขหมายถึงรามและความทุกข์หมายถึงราวัน เมื่อลูกเอาชนะราวันอาณาจักรของรามก็
 ได้เริ่มขึ้น หลังจากครึ่งหนึ่งของวงจร ราวันก็มา และแล้วก็เอาชนะอาณาจักรของรามและปกครองอาณาจักรนั้น เวลานั้นลูกกำลัง
 เอาชนะมายา ทุกคำพูดที่ลูกพูดนั้นมีความหมาย นี่คือภาษาของพระเจ้าของลูก ใครอื่นจะสามารถเข้าใจได้อย่างไรว่าพระเจ้าพูด
 อย่างไร? ลูกรู้ว่าเป็นภาษาของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เพราะพ่อมันเต็มไปด้วยความรู้ มีคำกล่าวว่าท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้
 เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านจะให้ความรู้แก่ใครบางคน เวลานั้นลูกเข้าใจว่าบาปนั้นได้ให้ความรู้อย่างไร
 ท่านได้ให้คำแนะนำของตัวเองของท่านเองแก่ลูกและความรู้ของวงจรโลกด้วยเช่นกัน และแล้วด้วยการได้รับความรู้นี้พวกเราก็ได้
 กลายเป็นผู้ปกครองโลก มีกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ด้วยการมีการจดจำระลึกถึง บาปของเราก็คงได้ถูกตัดทิ้ง นี่คือการจ
 การจดจำระลึกถึงที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงของลูก กงจักรนั้นก้าวร้าวรุนแรงใช้สำหรับตัดคอใครบางคน คนโง่เขลาที่เฝ้าแต่ตัดคอคนและ
 กัน ด้วยการรู้ถึงกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกก็ได้มาซึ่งอาณาจักร ดัชนีหาคะนั้นคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูกที่ทำให้ลูกมี
 ประสบการณ์ของความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบ นั่นคือการจกรของความทุกข์ พ่ออธิบายแก่ลูกถึงความรู้ของ
 วงจร ท่านทำให้ลูกกลายเป็นผู้ควงกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง พวกเขาได้แต่งเรื่องราวต่าง ๆ มากมายไว้ในคัมภีร์ เวลานั้นลูกต้อง
 ลืมเรื่องราวเหล่านั้นทั้งหมด ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อผู้เดียว เพราะลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์จากพ่อเท่านั้น
 จดจำพ่อและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากท่าน เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างยิ่ง! พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดก่อตั้งโลกใหม่และดังนั้นลูกต้อง
 จดจำท่านเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากท่าน นี่คือการหมายของมานมานะบาฟและมาเตยจิบาฟ ด้วยการจดจำพ่อ
 และมรดกของลูก พรอทแห่งความสุขของลูก ๆ ก็คงอยู่สูง พวกเราคือลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเรากำลังก่อตั้งสวรรค์ พวกเรา
 เคยเป็นนายของสวรรค์ และอย่างแน่นอนที่พวกเรา กำลังจะกลายเป็นนายเหล่านั้นอีกครั้งหนึ่ง พวกเราคือผู้ที่ต่อมาได้กลายเป็น
 ชาวนรก พวกเราเคยสาโทประธาน และเวลานี้ได้อยู่อย่างทาโมประธาน พวกเราคือผู้ที่เคยไปในหนทางบัดดี พวกเรานั้นเคย
 วนรอบทั้งวงจร พวกเราผู้คนของบาร์ต ก่อนอื่นนั้นก็ไ้เป็นของสุริยวงศ์ต่อมาก็ไ้เป็นของจันทราวศ์ และแล้วพวกเรา ก็ไ้ลงมาสู่
 วงศ์พ่อค้า ... พวกเราผู้คนของบาร์ตเคยเป็นเทพ และแล้วก็ได้ตกลงมา เวลานั้นลูกได้รู้ทุกสิ่งเมื่อลูกได้ไปสูหนทางบาป ลูกก็ไ้ได้อย
 อย่างสกปรกอย่างยิ่ง! พวกเราได้สร้างสัญลักษณ์ที่สกปรกอย่างยิ่งในวัดด้วยเช่นกัน ก่อนหน้านั้นพวกเขาได้เคยทำนาฬิกาที่มี
 สัญลักษณ์เช่นนั้นด้วย เวลานั้นลูกได้เข้าใจว่าก่อนหน้านั้นลูกเคยสวยงามอย่างยิ่ง และแล้วขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิด ลูกก็ไ้ได้อยู่อย่าง
 สกปรกอย่างยิ่ง! เมื่อลูกเคยเป็นนายของยุคทอง ลูกเคยเป็นมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง แต่เวลานี้ลูกมีร่องรอยที่เป็นเช่นปีศาจ แต่
 ไม่เช่นนั้นแล้วก็ไม่มีความแตกต่างอื่นใด ไม่มีมนุษย์ใดที่มีหางหรือมีงวง สิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นเป็นเพียงสัญลักษณ์สำหรับเหล่าเทพ
 สวรรค์ได้หายไปและมีเพียงภาพเหล่านั้นที่หลงเหลืออยู่เป็นสัญลักษณ์ มีสัญลักษณ์ของจันทราวศ์ด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกกำลัง
 รบราเพื่อที่จะเอาชนะมายา สัญลักษณ์ของการพลาดพลังของลูกขณะที่รบราของลูกคือลูกธนูและคันธนู ในความเป็นจริงผู้คนของ
 บาร์ตเป็นของสกุลเทพ ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วจะมีการนับพวกเขาไว้ในสกุลใด? อย่างไรก็ตามเพราะผู้คนของบาร์ตไม่รู้ถึงสกุลของ
 ตนเอง พวกเขายังเรียกตนเองว่าเป็นฮินดู ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีเพียงสกุลเดียวเท่านั้นสำหรับลูก ๆ ทั้งหมด ทุกคนในบาร์ตเป็นของ
 สกุลเทพที่ซึ่งก่อตั้งโดยพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บาร์ตมีคัมภีร์เดียวเท่านั้น ราชวงศ์เทพได้มีการก่อตั้งขึ้นและกึ่งกันอื่น ๆ ก็ได้ปรากฏ
 ขึ้นจากสิ่งนั้น พ่อก่อตั้งศาสนาเทพ มีสี่ศาสนาหลักและรากฐานของศาสนาเหล่านั้นคือศาสนาเทพ ลูก ๆ ทั่ววงวิญญานทั้งหมดคือผู้
 อาศัยของดินแดนแห่งการหลุดพ้นและแล้วลูกก็เข้าไปสู่กึ่งกันเทพ (ลำดับ) ของลูก บาร์ตมีขอบเขต(รากฐาน)เดียวเท่านั้น ไม่มี
 ศาสนาอื่นใดที่จะมีรากฐาน ดังเดิมนั้นลูกเป็นของศาสนาเทพ และแล้วตามแผนของละครศาสนาอื่น ๆ ก็ได้ปรากฏขึ้นจากสิ่งนั้น
 ศาสดาเดิมของบาร์ตคือศาสนาเทพซึ่งก่อตั้งขึ้นโดยพ่อ และแล้วไปไม่ไหม้ก็ปรากฏขึ้นจากสิ่งนั้น ทั้งต้นไม้นี้คือต้นไม้ของพระ
 เจ้า พ่อพูดว่า: พ่อคือเมล็ดของต้นไม้ นี่คือการรากฐานและกึ่งนั้นก็ปรากฏออกมาจากรากฐานนั้น สิ่งหลักก็คือพวกเราดวงวิญญาน
 ทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย พ่อของทุกดวงวิญญานคือผู้เดียวที่ทุกคนนั้นจดจำท่าน พ่อพูดว่า: ลูกต้องลืมสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นด้วย

ดวงตาทางร่างกายของลูก การวางเจนนี้นี้ไม่มีขีดจำกัดในขณะที่ความเอื้อมระอาของพวกเขานั้นมีขีดจำกัด พวกเขาเพียงแต่มีความระอาต่อบ้านของพวกเราในขณะที่ลูกมีการวางเจดต่อทั้งโลกเก่า เมื่อลูกได้จบสิ้นบัดดีของลูก ลูกก็มีการวางเจดต่อโลกเก่าและแล้วเราก็ก้าวไปสู่อีกโลกใหม่ผ่านดินแดนแห่งความสงบ พ่อพูดว่า:โลกเก่านี้กำลังจะถูกเผา ลูกต้องไม่ผูกพันหัวใจของลูกต่อโลกเก่านี้จนกระทั่งลูกได้กลับมาไม่เหมือนนั้นแล้วลูกก็ต้องคงอยู่ที่นี้ ลูกต้องชำระสะสางบัญญัติกรรมทั้งหมดของลูก ลูกกำลังจะสัมผัสความสุขถึงครึ่งหนึ่งของวงจร สิ่งนั้นเรียกว่าดินแดนแห่งความสงบและนั่นคือดินแดนแห่งความสุข อันดับแรกมีความสุขและแล้วก็มีมีความสุข พ่อได้อธิบายแล้วว่าดวงวิญญาณใหม่ ๆ ทั้งหมดนั้นลงมาจากบ้าน ยกตัวอย่าง เมื่อดวงวิญญาณพระคริสต์ได้มาเป็นครั้งแรก เขาก็ไม่มีประสบการณ์ของความทุกข์ใดๆ การละเล่นนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับความสุขก่อนและแล้วเป็นความสุข ผู้ที่เข้ามาใหม่นั้นก็สาโทประธาน เช่นที่ประสบการณ์ของความสุขของลูกนั้นยิ่งใหญ่กว่าของพวกเรา ดังนั้นประสบการณ์ของความสุขของลูกก็เป็นเช่นเดียวกัน ลูกต้องใช้สติปัญญาของลูกที่จะเข้าใจทั้งหมดนี้ พ่อว่านี่และอธิบายแก่ลูก ๆ ดวงวิญญาณ และแล้วลูกก็อธิบายแก่ดวงวิญญาณอื่นๆ พ่อพูดว่า: พ่อได้นำร่างนี้มาใช้ พ่อเข้ามาในร่างนี้ในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของผู้นี้นั่นคือพ่อเข้ามาในร่างที่ทาโมประธาน และแล้วเขาก็กลายเป็นคนแรกที่มา คนแรกได้กลายเป็นคนสุดท้ายและคนสุดท้ายได้กลายเป็นคนแรก สิ่งนี้ต้องมีคำอธิบายด้วยเช่นกัน ใครที่มาหลังจากคนแรก? มามา! เธอเองนั่นก็ต้องเล่นบทบาทของเธอด้วยเธอนั่นก็ได้ให้คำสอนแก่ผู้คนมากมาย และแล้วลูก ๆ ก็ตามลำดับกันไปในการสอนผู้อื่นมากมาย ผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนก็ทำความเข้าใจพยายามเช่นที่ว่าพวกเขานั้นได้กลับมาฉลาดยิ่งกว่าลูกด้วยเช่นกัน มีนักเรียนอยู่มากมายในศูนย์ผู้ที่ฉลาดยิ่งกว่าครูของเขา ก็ได้มีการมองเห็นแต่ละคนเป็นการเฉพาะตัว ลูกสามารถที่จะเข้าใจทุกสิ่งจากพฤติกรรมของแต่ละคน มายาก็บีบจมูกของใครบางคนไว้เช่นที่ว่าเธอนั้นจบสิ้นพวกเธอลงไปอย่างสมบูรณ์ พวกเขานั้นตกเข้าไปสู่กิเลส เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะได้ยินสิ่งนี้ของผู้คนมากมาย ลูกจะตะลึงงัน “ผู้ใดเคยให้ความรู้แก่พวกเรา เหตุใดเธอก็วิ่งหนีไปเล่า? เธอเคยบอกพวกเราให้กลับมาบริสุทธิ์ แล้วเวลานี้เธอเองได้อยู่อย่างสกปรก” อย่างแน่นอนที่ลูกสามารถที่จะเข้าใจได้ ผู้คนมากมายได้อยู่อย่างสกปรก บาบ่าได้พูดแล้วว่า: มายานั้นจะรบกวนอย่างรุนแรงแม้แต่พระดีที่ดีมาก เช่นที่ลูกนั้นสร้างความปั่นป่วนแก่มายาและได้รับชัยชนะเหนือเธอ ดังนั้นมายาก็ทำเช่นเดียวกัน พ่อได้ให้ชื่อที่น่าสนุกสนานขึ้นหนึ่งอย่างยิ่งแก่ลูก แต่โอ้ มายา! พวกเขานั้นตะลึงงันด้วยความรู้ พวกเขากลายทอดความรู้แก่ผู้อื่น และแล้วพวกเขาก็วิ่งหนีไป! พวกเขานั้นตกลงมา มายานี้มีพลังอย่างยิ่ง! เหตุนี้เองลูก ๆ ต้องคงอยู่อย่างระมัดระวังอย่างยิ่ง นี่คือการสนทนา การบรรดาของลูกกับมายานี้ยิ่งใหญ่มาก! อัจชะ ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ชำระสะสางบัญญัติกรรมทั้งหมดของลูกที่นี่ และสัมผัสความสุขถึงครึ่งหนึ่งของวงจร อย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับโลกเก่านี้ สัมผัสทุกสิ่งที่คุณสามารถเห็นได้ด้วยตาทางร่างของลูก
2. มายานี้มีพลังอย่างยิ่ง ดังนั้นคงอยู่อย่างระมัดระวังมาอย่างมา ยาวนาน ระวังควบในการศึกษาของลูกและสร้างความก้าวหน้า เพียงแต่รับฟังพ่อผู้เดียวเท่านั้นและถ่ายทอดสิ่งที่ลูกได้ยินมาจากท่านให้แก่ผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณผู้ที่มีสิทธิ์ทั้งหมดและมีศรัทธาและความซาบซึ้งในชัยชนะที่มั่นคงในทุกการกระทำ “ชัยชนะเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของฉัน” เผาแต่โอบนด้วยการตระหนักรู้ที่สม่ำเสมอ ไม่ว่าอะไรก็ตามเกิดขึ้น คงอยู่อย่างตระหนักรู้ว่าลูกมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าอะไรก็ตามเกิดขึ้น ให้ศรัทธาของลูกมั่นคงอยู่เสมอ พื้นฐานของความซาบซึ้งนี้คือศรัทธา เมื่อมีศรัทธาที่น้อยลง ก็จะมีชัยชนะที่น้อยลง ดังนั้นมีคำกล่าวว่า: ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาจะมีชัยชนะ อย่าได้เป็นผู้ที่มีศรัทธาเพียงบางครั้ง พ่อไม่สูญเสีย และดังนั้นจึงเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ต่อการได้มาซึ่งคุณประโยชน์ที่ไม่สูญเสีย ขอให้มีความศรัทธาและความซาบซึ้งแห่งชัยชนะในทุกการกระทำ

คติพจน์: จงคงอยู่ภายใต้ฉัตรของการปกป้องคุ้มครองของความรักของพ่อ และจะไม่มีอุปสรรคใดเลยสามารถมาอยู่ได้

*** โอม ชานติ ***